

Dosarul nr. 2ra-46/22
2-19127450-01-2ra-12012022

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina – V. Cuculescu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului depus de către Veaceslav Domenco,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Penitenciarul nr. 17 Rezina împotriva lui Veaceslav Domenco cu privire la
repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul depus de către Penitenciarul nr. 17 Rezina, s-a casat hotărârea din 16
martie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina și s-a emis o nouă hotărâre,

constată:

La data de 01 august 2019 Penitenciarul nr. 17 Rezina a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Domenco, prin care a solicitat
repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că Veaceslav Domenco prin
ordinul Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției nr. 11 ef
din 20 ianuarie 2014 a fost numit în funcție de șef adjunct al Penitenciarului nr. 17
Rezina.

Prin ordinul Ministerului Justiției nr. 257 din 15 iunie 2015 Veaceslav
Domenco a fost concediat în rezervă, conform art. 20 pct. (8) al Legii cu privire la
sistemul penitenciar nr. 1036-XIII din 17 decembrie 1996 (pentru săvârșirea unei
fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar) începând cu
15 iunie 2015. Temei pentru emiterea ordinului menționat supra a servit ordinul
Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015.

Nefiind de acord cu ordinul Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015,
privind aplicarea sancțiunii disciplinare precum și cu ordinul Ministerului Justiției
nr. 257 din 15 iunie 2015, Veaceslav Domenco cu acțiune le-a contestat în instanța
de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central din 18 decembrie 2015
(dosarul nr 3ca-115/2015) a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în
judecată înaintată de către Veaceslav Domenco împotriva Ministerului Justiției,

Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Penitenciarul nr. 17 Rezina privind anularea ordinului Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 și ordinului Ministerului Justiției nr. 257 din 15 iunie 2015, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea prejudiciului moral.

Hotărârea Judecătorei Orhei, sediul central din 18 decembrie 2015 a fost contestată, iar prin decizia din 21 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 28 aprilie 2016 (dosar nr. 3a-307/16), s-a admis apelul declarat de către Veaceslav Domenco, s-a casat hotărârea contestată fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

Reclamantul a specificat că, a fost anulat ordinul Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, cu restabilirea lui Veaceslav Domenco în funcția deținută la data concedierii de șef adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina. S-a încasat din contul Penitenciarului nr. 17 Rezina în beneficiul lui Veaceslav Domenco salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 05 iunie 2015-14 aprilie 2016, calculate de angajator conform modului de calculare a salariului mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004. La fel, s-a încasat de la Departamentul Instituțiilor Penitenciare și Penitenciarul nr. 17 Rezina în mod solidar în beneficiul lui Veaceslav Domenco suma de 18 000 lei cu titlu de compensație a prejudiciului moral, în rest cerințele au fost respinse. Hotărârea judecătorească urma să fie executată imediat.

Astfel, prin ordinul Ministerului Justiției nr. 486 din 04 mai 2016, având ca bază legală decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, corectată prin încheierea din 28 aprilie 2016 (dosar nr. 3a-307/16), Veaceslav Domenco a fost repus în funcția deținută anterior, și anume, șef adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina cu achitarea unui salariu mediu, conform art. 256 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă.

Ulterior, în baza raportului lui Veaceslav Domenco la 10 mai 2016, de către Ministerul Justiției a fost emis ordinul nr. 503, prin care Veaceslav Domenco începând cu 05 mai 2016 a demisionat în rezervă, la atingerea vechimii în serviciu, necesară, pentru stabilirea pensiei, conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne, cu dreptul la pensie, din funcția de șef adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina al DIP. Urmare a executării prevederilor ordinului Ministerului Justiției nr. 503 din 10 mai 2016 de către contabilitatea Penitenciarului nr. 17 Rezina i-a fost achitat la contul bancar pe card lui Veaceslav Domenco următoarele sume bănești:

- suma de 59 570, 90 lei ce reprezintă salariul încasat pentru absență forțată de la lucru pentru perioada 05.06.2015-21.04.2016, la data de 02.08.2016;
- suma de 72 387,48 lei ce reprezintă cuantumul indemnizației unice acordate la eliberarea din serviciu, în temeiul art. (5) art. 28 al Legii nr. 1036-XIII din 17.12.1996 „Cu privire la penitenciar”, la data de 03.08.2016;
- suma de 18 000 lei ce reprezintă prejudiciul moral încasat cu titlu de compensație a prejudiciului moral la data de 19.08.2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2016 a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, corectată prin încheierea Curții

de Apel Chişinău din 28 aprilie 2016 cu menţinerea hotărârii Judecătorei Orhei sediul central din 18 decembrie 2015.

Reclamantul a menţionat că, prin ordinul nr. 1206 din 29 decembrie 2016 a Ministerului Justiţiei au fost abrogate ordinele Ministerului Justiţiei nr. 486 din 04 mai 2016 „Cu privire la repunerea în funcţie a lui Veaceslav Domenco și nr. 503 din 10 mai 2016 „Cu privire la demisia acestuia”, iar ordinele Ministerului Justiţiei nr. 243 din 05 iunie 2015 „Cu privire la aplicarea sancţiunii disciplinare lui Veaceslav Domenco” și nr. 257 din 15 iunie 2015 „Cu privire la personal” fiind legale și întemeiate, având valoare juridică deplină inițială.

Prin încheierea din 03 mai 2017 a Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cerere de revizuire depusă de Veaceslav Domenco împotriva deciziei Curții Supreme de Justiției din 14 decembrie 2016, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă împotriva Ministerului Justiției, Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Penitenciarului nr. 17 Rezina privind anularea ordinelor, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Astfel din cele expuse, rezultă că suma totală achitată de Penitenciarul nr. 17 Rezina în mărime de 149 958,38 lei, a fost încasată de Veaceslav Domenco ilegal, iar Penitenciarul nr. 17 Rezina a fost prejudiciat anume cu această sumă, deoarece Veaceslav Domenco n-a beneficiat de dreptul la indemnizația unică acordată la eliberarea din serviciu, în temeiul alin. (5) art. 28 al Legii nr. 1036-XIII din 17.12.1996 „Cu privire la sistemul penitenciar”.

A solicitat reclamantul Penitenciarul nr. 17 Rezina încasarea de la Veaceslav Domenco prejudiciul material cauzat în sumă totală de 149 958, 38 lei, taxa de stat și cheltuielile judiciare.

Prin hotărârea din 16 martie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Penitenciarul nr. 17 Rezina împotriva lui Veaceslav Domenco cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 149 958,38 lei ca fiind neîntemeiată. (f.d. 98, 104-110)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că reclamantul nu a argumentat prin ce s-a exprimat vinovăția lui Veaceslav Domenco, ce acțiuni concrete le consideră ilicite, care au dus la cauzarea prejudiciului material în sumă de 149 958,38 lei, ori se pretinde a fi restituită suma pe care reclamantul a achitat-o în vederea executării unei hotărâri judecătorești, dar nu în vederea recuperării prejudiciului cauzat de către Veaceslav Domenco printr-o faptă ilicită.

La data de 16 aprilie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la articolul 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Penitenciarul nr. 17 Rezina a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 16 martie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina, iar la data de 01 iunie 2021 a depus motivarea apelului.

Prin decizia din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chişinău s-a admis apelul declarat de către Penitenciarul nr. 17 Rezina.

S-a casat hotărârea din 16 martie 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Rezina și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Penitenciarul nr. 17 Rezina.

S-a încasat de la Veaceslav Domenco în beneficiul Penitenciarului nr. 17 Rezina a sumei de 149 958,38 lei. (fd 140, 141-151)

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că deoarece Veaceslav Domenco a beneficiat de suma totală de 149 958, 38 lei, care aparent era legală eliberată acestuia, însă în final s-a dovedit ca aceasta i-a fost acordată ilegal, deoarece prin acțiunile sale pentru care a fost sancționat disciplinar prin ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 257 din 15 iunie 2015 cu „Concedierea din sistemul penitenciar”, pentru săvârșirea unei fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar, acționând acesta ilicit și cu vinovăție, fapte dovedite și probate incontestabil prin încheierea asupra efectuării cercetării de serviciu cu privire la ilegalitățile comise de către șeful adjunct al Penitenciarului nr. 17 Rezina, maior de justiție Veaceslav Domenco din 02 iunie 2015 precum și ordinul Ministerului Justiției nr. 243 din 05 iunie 2015 care au stat la baza emiterii ordinului Ministerului Justiției nr. 257 din 15 iunie 2015, este întemeiată pretenția reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 149 958,38 lei, or, în caz contrar, în cazul respingerii cererii de chemare în judecată s-ar admite îmbogățirea fără justă cauză a lui Veaceslav Domenco.

De asemenea, instanța de apel a considerat drept eronată concluzia instanței de fond precum că, Penitenciarul nr. 17 Rezina nu a argumentat atât în cererea de chemare în judecată cât și în ședința de judecată prin ce s-a exprimat vinovăția lui Veaceslav Domenco, ce acțiuni concrete ale lui Veaceslav Domenco le consideră ilicite, care au dus la cauzarea prejudiciului material în sumă de 149 958,38 lei, or prin faptul că pârâtul/intimat a beneficiat de o sumă bănească de la reclamant pe care nu avea dreptul să o obțină din motiv că a fost concediat din funcția deținută, acesta este obligat să restituie sumele respective, în caz contrar în speță va avea loc îmbogățire fără justă cauză.

La 20 octombrie 2021 Vecaslav Domenco a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 16 martie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina. (f.d. 159-167)

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece a dat prioritate afirmațiilor declarative și neprobate ale reprezentantului Penitenciarului nr. 17 Rezina, dând dovadă că este imparțială, pretențiile nefiind dovedite prin probe.

De asemenea, instanța de apel a aplicat prevederile art. 1998 din Codul Civil (în vigoare din 01 martie 2019), care nu trebuiau aplicate.

Totodată, recurentul a invocat că instanța de apel a aplicat prevederile art. 333 alin (1) din Codul muncii, însă din materialele cauzei nu rezultă că suma solicitată de Penitenciarul nr. 17 Rezina a fi încasată cu titlu de prejudiciu material ar fi fost cauzată de către el prin fapte ilicite, ori intimatul nu a prezentat probe prin care s-ar confirma vinovăția fostului angajat, care acțiuni concrete au dus la cauzarea prejudiciului material în mărime de 149 958,38 lei.

A mai invocat ca intimatul a pretins că i-a plătit niște sume ce constituie drepturile sale salariale, fiind achitate în plus, deoarece hotărârea judecătorească în baza căreia au fost plătite a fost ulterior casată. În asemenea situație instanța de

apel nu a aplicat prevederile art. 148 alin. (5) din Codul muncii, care trebuiau aplicate, respectiv nu a aplicat legea care trebuia aplicată.

În conformitate cu articolul 433 lit. a1), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererile deduse judecării sunt formulate de persoanele îndreptățite, dacă acestea nu au fost depuse în mod repetat și dacă au fost declarate în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptate împotriva deciziei din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusa de către Veaceslav Domenco, care are calitatea procesuală de pârât și este îndreptățit să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 01 iulie 2021.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa recurentului Veaceslav Domenco la data de 11 august 2021 prin poștă (f.d. 152), însă confirmarea recepționării acesteia la materialele cauzei nu este.

Astfel, recursul, declarat la 20 octombrie 2021 de către Veaceslav Domenco, este în termen.

La 12 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat intimatului Penitenciarul nr. 17 Rezina copia recursului motivat depus de către Veaceslav Domenco, explicându-i dreptul de a depune referințe asupra criticilor formulate în recurs. (f.d. 179)

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Veaceslav Domenco este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul

în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Veaceslav Domenco asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Veaceslav Domenco și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Veaceslav Domenco ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Veaceslav Domenco se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas